

biografia

Jordi Comas, l'home que era a tot arreu

Afable i educat, l'empresari de la Costa Brava sempre va procurar ser home de consens, i va engegar i va estar lligat a desenes d'iniciatives

Obries una porta i allà hi havia en Jordi Comas. Somrient, educat, afable, relacions públiques, amic dels seus amics, preocupat per tot i per tothom i sempre empresari lligat a Platja d'Aro i a la Costa Brava. Jordi Comas era, en definitiva, un *charmant*. I ja fa un any i mig que ens va deixar. El 18 de novembre del 2011 una mà criminal va acabar amb la seva vida després d'un assalt violent a casa seva, on, en companyia de la seva dona, Carme Hospital, havia sopat i es preparava per veure el debat electoral previ a unes eleccions que acabaria guanyant el candidat del partit al qual estava afiliat. Era el segon intent de robatori en menys de dues setmanes i Jordi Comas, llavors president de la patronal FOEG, va treure aquella ràbia íntima que, davant d'una injustícia i quan convenia, treia. I es va resistir a l'atrancament. I hi va deixar la vida.

JORDI GRAU > TEXT

ARXIU EL PUNT AVUI > FOTOS

Nascut a Julià i criat a Flaçà, va estudiar batxillerat i peritatge mercantil a Girona, i després va traslladar-se a Madrid, on es va especialitzar en cuina i administració d'hotels per graduar-se a l'Escola Superior d'Hostaleria. L'excel·lència professional va ser sempre una de les seves obsessions, i per això va ser un dels membres de la primera promoció d'empresarials que es van titular a Girona. Però aquest afany per aprendre i servir millor el client el va portar a parlar diversos idiomes i el va dur també a la recerca de l'excel·lència, no només

en l'entorn de la gent que treballava per a ell sinó per a tot el sector turístic. Emprenedor fins al moll de l'os, de ben jove es va convertir en empresari del sector de la restauració i l'hoteleria obrint l'històric restaurant Aradi, punta de llança dels seus negocis, i que poc abans

Emprenedor fins al moll de l'os, de ben jove es va convertir en empresari del sector de la restauració obrint l'històric restaurant Aradi de Platja d'Aro

de la seva mort va reinaugurar en un espai nou a pocs metres de l'històric local que havia obert portes el 1963. Després van arribar el restaurant La Riera, els hotels Aromar i Costa Brava, amb el seu restaurant Can Poldo, a Platja d'Aro, i el S'Agaró Hotel. I molts altres negocis en els quals va tenir participació o va ajudar emprenedors que ho necessitaven.

Però ell era un home de món i necessitava fer alguna cosa més que la tasca empresarial que va confiar a la seva dona, Carme Hospital, una figura sempre lligada al desaparegut empresari. Per això, darrere mil i una iniciatives, hi trobaves la seva presència i la seva em-

premta. A l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro, on va entrar el 1970, va treballar-hi fins al 1979, quan van arribar les primeres eleccions municipals. Això no vol dir que s'allunyés de la política. Home de concòrdia i consens, i preocupat pel país, sempre va estar al cantó dels diversos ajuntaments, i si primer el va seduir el centrisme d'Adolfo Suárez, des de feia molts anys militava a CDC. I continuava tenint amics a dreta i esquerra.

De ben jove, i en aquella etapa fosca políticament però de grans esperances per a la millora del nivell de vida dels ciutadans, Jordi Comas va ser regidor perquè pensava en el poble, en la Costa Brava i en la seva potenciació. Els més grans recordaran un concurs, *El amor se cita en Playa de Aro*, una de les primeres grans promocions destinades al turisme internacional, que ell va contribuir a impulsar. Home de consens, era l'encarregat de coordinar iniciatives entre homes de gran vàlua i encara més caràcter, com el llavors alcalde Joan Cargol i l'empresari Josep Ensesa. No va ser aliè a cap

>> Jordi Comas, quan va ser entrevistat com a nou president de la FOEG, a la seu de la patronal gironina.

de les iniciatives que hi ha hagut al llarg dels anys al seu poble. De fet, ell mateix va ser protagonista d'alguna història turística. Un periodista del *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, instal·lat a finals dels anys seixanta a La Gavina de s'Agaró per parlar de la Costa Brava i buscant el tipisme que no li donava el luxós ambient de l'hotel del senyor Ensesa, va trobar en l'Aradi i en Jordi Comas el ma-

Era un home de món i necessitava fer alguna cosa més que la tasca empresarial, que va confiar a la seva dona. Per això, darrere mil i una iniciatives, hi trobaves la seva presència i la seva empremta

terial necessari per fer conèixer mitjançant el principal diari alemany la Costa Brava com a destí turístic. L'èxit va ser espectacular, i bona part de la culpa de l'arribada d'alemanys a la Costa Brava cal buscar-la en aquell reportatge aconseguit a partir d'una paella.

Però no n'hi havia prou, i tot el que es feia per potenciar el turisme tenia Jordi Comas al davant o al darrere. No és cap casualitat que fos soci fundador, accionista i conseller del Patronat de Turisme Costa Brava Girona des del 1976. O que fos organitzador del Solariu Costa Brava, a l'Hotel Aromar, on, precursor de les Tribunes d'avui en dia, va portar primeres figures de l'economia i la política. I per això era vicepresident de la Unió d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme Costa Brava Centre, de la Federació d'Hostaleria de les Comarques de Girona, vicepresident de la Cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols i membre del Consell Superior de Turisme de les Cambres de Catalunya. Sempre vinculat a la patronal giro-

>> Jordi Comas i Iñaki Frade, a la presentació a Girona de la Llei Omnibus.

nina, el 2009 va arribar a la presidència, fet que el va convertir en vicepresident de Foment del Treball i membre de la junta directiva de la CEOE, tasca a la qual es va encomanar amb l'esperit de sempre i amb una voluntat de fer en-

tendre Catalunya a l'Estat, cosa en la qual no sempre va reeixir.

Jordi Comas també va ser president de l'Skål Girona i, com a tal, va arribar a la vicepresidència mundial de l'Skål, una organització de dirigents del turisme que promou l'amistat i el turisme a escala global. Hi era perquè sabia que, al darrere, qui en sortia guanyant era la Costa Brava, de la qual va ser un artífex, un «dimoni de la Costa Brava», com el va batejar el periodista Josep Víctor Gay. També va ser president del Rotary Costa Brava, una organització

mundial de voluntaris que fan serveis humanitaris i promouen el desenvolupament del Tercer Món.

Aficionat al ciclisme, va portar la Volta Ciclista Catalunya a Platja d'Aro i va ser soci fundador i president del Club Ciclista Platja d'Aro ara fa 25 anys. Era accionista del CF Girona i no es perdia cap dels seus partits en els darrers temps.

En els mitjans de comunicació va ser cooperativista de *Punt Diari* i membre del seu consell d'administració. De fet, moltes de les primeres reunions dels fundadors es van fer al restaurant Aradi. Abans havia col·laborat amb *Presència* i era accionista d'Hermes Comunicacions. També va ser fundador de Ràdio Costa Brava i Ona Catalana. I sempre havia estat lligat al *Diari de Girona*.

Jordi Comas era per tot i sempre anava per feina. Una mà assassina li va llevar la vida, però la seva empremta i el seu record serà difícil d'oblidar per la gent que el va conèixer i per la Costa Brava, per la qual tant va treballar.

Jordi Grau és periodista.

>> Jordi Comas, president de la FOEG, a la seu de la patronal de Girona.

En els mitjans de comunicació va ser cooperativista de *Punt Diari* i membre del seu consell d'administració. De fet, moltes de les primeres reunions dels fundadors es van fer al restaurant Aradi